

Enggaard (V):

Jeg skal for en ordens skyld gøre den bemærkning til hr. Erhard Jakobsen, der havde et indlæg i tilslutning til mit første indlæg, at jeg deler hr. Erhard Jakobsens interesse for historie og også for den nyeste tids historie. Jeg tror, vi kan finde et andet og godt tidspunkt at diskutere, hvad der kunne være kommet ud af en løsning, som ikke blev realiseret.

Jeg beder alligevel om, at man erindrer, for at det ikke skal stå uimodsagt, at fra 1974 til 1979 er der sket en drastisk udvikling i dansk økonomi. Dengang var problemerne kommet her til landet på grund af oliekrisen. Men de var ikke vokset til den dimension, vi har set, og som vi i dag har haft som baggrund for drøftelsen af disse forslag. Vi havde en finanslov, som praktisk taget var i balance, og vi havde en udlandsgæld, som var en brøkdel af den nuværende. Der var ingen dengang, der talte om en afgrund, som vi nærmede os, men det er der med rette i dag. Derfor tror jeg, at enhver sammenligning mellem tidligere modeller og det, vi taler om i dag, fortjener at have disse to forskellige dimensioner som baggrund.

Grethe Fenger Møller (KF):

Hr. Kaj Poulsen siger, han kan se, at der er milevid forskel på den konservative 4 punkts plan og regeringens oplæg. Ja men det er jeg da glad for at hr. Kaj Poulsen kan se, men jeg er måske en lille smule bekymret for, om hr. Kaj Poulsen forstår, hvad denne forskel går ud på. Det, vi ønskede fra konservativ side, var at sætte stop for lønglidningen, og det var det, vi ville med vores 4 punkts plan. Det var også det, vi foreslog under forhandlingerne her i folketinget i foråret. Det var det afgørende for os. Men det, vi nu har fra regeringens side, er, som jeg sagde før, en barberet udgave af lovforslag nr. L 60, som tillader lønglidning i et omfang, så man overhovedet ikke kan forudse, hvordan det vil komme til at gå. Det kommer ikke til at løse vores økonomiske problemer.

Det, vi har sagt fra vores side, er, at hvis vores plan var blevet gennemført, var der kommet flere i arbejde. Nu bliver sandsynligvis det forslag, regeringen er kommet med, vedtaget. Det skaber større arbejdsløshed, det

har regeringen selv erkendt. Det, det drejer sig om i den nuværende situation, er at skaffe beskæftigelse og at få løst betalingsbalanceproblemerne, og det er ikke et spørgsmål om at begynde at ride sine ideologiske kæphesten som ØD, ændring i kapitalpensionsordningerne, rentefradragsreglerne osv.

Arbejdsministeren sagde, at han allerede under andenbehandlingen havde besvaret mit spørgsmål om, hvorfor man nu fra regeringens side tillader en kraftigere lønudvikling. Jeg må sige, at jeg forstår ikke det svar, for når man ønsker at føre indkomstpolitik, må det dog være de økonomiske rammer, der er afgørende for, om man kan føre en sådan politik, og ikke, om regeringen får sit forslag om overskudsdeling igennem eller ikke. Det, der er afgørende, må være de økonomiske muligheder, hvor meget vores konkurrenceevne kan bære eller ikke kan bære i forhold til udlandet.

Så siger arbejdsministeren, at nogle har kaldt det oprindelige forslag for blålys eller en grusbunke. Det er i hvert fald ikke mig, jeg har ikke anvendt den slags udtryk om forslaget. Vi har sagt, at vi var skeptiske over for, om det var effektivt nok til at virke efter sin hensigt. Men når man har brugt disse betegnelser fra nogens side, hvorfor i alverden skal man så gennemføre forslaget? Det synes jeg var en ganske interessant bemærkning. Vil det sige, at vi, når arbejdsministeren i fremtiden kommer med lovforslag, som relevante mennesker kritiserer på den ene eller den anden måde, da kan være sikre på, at arbejdsministeren trækker sine forslag tilbage øjeblikkeligt? Det lover godt for fremtiden.

Tyroll (VS):

Nu forsøgte hr. Kaj Poulsen heroppe at vise, at der ikke var tale om, at der var en ansvarlig holdning til stede hos VS. Det er der skam, men det er da et helt andet ansvar, vi ønsker at påtage os end det, som socialdemokratiet åbenbart vil påtage sig. Det ansvar, vi føler, er et ansvar over for arbejderklassens og lønarbejdernes interesser her i samfundet. Det er de interesser, vi ønsker at varetage, og det er det, vi ser at socialdemokratiet ikke tager noget skridt til.

Der var andre muligheder. I den første debat i dag var hr. Wilhjelm inde på nogle af mulighederne, muligheden for at komme